

ET PAR ORD OM SANGEREN OG KOMPONISTEN LYKKE-PEER

*Stemmen ... der lå millioner
i en sådan strube.*

H. C. Andersens sjette og sidste roman "Lykke-Peer" udkom første gang den 11. november 1870. Den er delvis selvbiografisk, som senere Henrik Pontoppidans bog af samme navn (der udkom i årene 1898-1904 og har præstesønnen Per Sidenius som hovedperson) er det.

Det selvbiografiske træk i H. C. Andersens "Lykke-Peer" vil man let kunne erfare, hvis man læser eller har læst en eller flere af hans selvbiografiske værker: "Levnedsbog" (hovedsageligt skrevet i 1832, udgivet i 1929), "Mit eget Eventyr uden Digtning" (1847) og "Mit Livs Eventyr" (1855).

I denne korte indledning om sangeren og komponisten Lykke-Peer vil jeg imidlertid ikke inddrage biografisk stof fra H. C. Andersens liv og levned, men udelukkende forholde mig til Peer som han er skildret i romanen.

Lykke-Peers livsforløb er kort fortalt følgende: Efter en socialt udfordret opvækst tilsmiler lykken ham, og han får en karriere som tekstforfatter, sanger og komponist. Han oplever

Fotografi af H. C. Andersen som han så ud som 64-årig i 1869, et år før "Lykke-Peer" udkom.

ikke den lykke at stifte familie, og han får kun et kort og ikke et langt lykkeligt liv.

Peer (der i romanen ikke har noget efternavn) blev født på kvisten i en etageejendom i en by. Faderen var pakhuskarl, men døde i krig, mens Peer var lille. Moderen arbejder derefter som vaskekone. Peers farmor flyttede ind på kvisten og familien bestod nu af Peer, hans moder og farmor.

Som barn drømte Peer om at blive urtekræmmerdreng (så han, som det står, kunne arbejde med "svesker og puddersukker"). Men da hans gudfader, der kørte skraldevogn, vandt i et lotteri, fik købt pænt tøj og fik arbejde på teatret som maskinkarl, blev Peer draget ind i teatrets verden, hvor han for første gang fik set opera, skuespil og ballet.

Vampyr, ældre tegning af et mytisk, overnaturligt væsen, der suger blodet eller livskraften ud af mennesker eller dyr. Den nævnte ballet "Vampyren" er fiktiv. I øvrigt er den italienske danser og balletmester Paolo Taglioni (1808-1884) magisk-komiske ballet "Morgano" (1857) den første ballet med et vampyrmotiv.

Peer blev så fascineret af balletens verden, at han droppede tanken om en karriere som urtekræmmer og søgte i stedet ind ved teatret for at blive balletdanser. Han blev optaget på balletskolen og fik blandt andet en rolle i balletten "Vampyren". Da den blev opført, sker der imidlertid det, at hans balletdragt revnede fra "nakken

og ned til hvor benene sidder fast”. De andre balletdansere kaldte ham nu for “den revnede vampyr” – og lo, og det følte Peer var så ondskabsfuldt af dem, at han opgav at blive balletdanser.

Men teatret ville han – og han henvendte sig derfor til teatrets kapelmester for at undersøge, om han havde stemme nok til at blive operasanger. For at vise hvad han stemmæssigt formåede, sang Peer en sopranarie for kapelmesteren, nemlig den sicilianske prinsesse Isabellas arie “Robert, du som jeg elsker” (“Robert, toi que j’aime”), fjerde akt, anden scene, fra den tyske komponist Giacomo Meyerbeers (1791-1864) opera “Robert af Normandiet”, (“Robert le Diable”, 1831); operans hovedperson, Robert, der er søn af en (dødelig) kvinde og en djævel, er forelsket i Isabella, som han – med magi – forsø-

Giacomo Meyerbeers opera “Robert le Diable”, har tekst af de franske forfattere Augustin Eugène Scribe (1791-1861) og Germain Delavigne (1790-1868). Den blev uropført på Opéra national de Paris, som nævnt i 1831, og blev straks uhyre populær. Herhjemme blev den førsteopført på Det Kongelige Teater i efteråret 1833 og fik som nævnt den danske titel “Robert af Normandiet”. Det var Eleonore Zrza (1897-1862) der med sin høje og klangfulde sopranstemme sang Isabellas arie “Robert, du som jeg elsker”. H.C. Andersen mødte i øvrigt Giacomo Meyerbeer, da han i 1841 besøgte Berlin.